

Kedves Marcel Duchamp,

soha nem fogok Európába utazni. Gondolj arra, hogy már a vízum megszerzése mennyi bonyodalommal járna, aztán itt a nyomorék öcsém és az anyám. Nélkülem elpusztulnának, mint a félve gyűjtögetett képeslapok a szuterén műhelyemben. Hosszú várakozás után megtaláltam az utazás másik módját: az üveg erejével fedezem fel a világot, ahogy Byron írta, a szél szemén fogok utazni. Bélyegek és képek segítségével kelek át az óceánon. Matisse elküldte nekem a párizsi eget és egy darabkát a sárga kőből, amiből a város falait építették. Turistaként utazni könnyű terjeszkedés, egy csata, amit nem lehet elveszíteni. Anélkül, hogy valaha láttam volna, enyém a bécsi színházakban röpködő balett-táncos, Filly Losch. Üveggel fedett dobozokat készítek, például a buborékfújás műveletéről, Chardin festményét is bele ragasztottam, mint a rokkó eszenciáját. A délutánokat,

amikor öcsém alszik, antikváriumokban töltöm. A második világháborút innen elképzelni is nehéz, a sosem látott épületek mind elpusztulnak vagy rájuk teszi kezét a H betűs szörnyeteg. Nekem mégis valóságos emlékeim vannak. Szerzek egy pisztolyt. Színes házi papagájok képeit vágom ki és egy dobozba ragasztom őket. Egyik este, amikor már mindenki alszik, felkelek, hogy lelőjem az üveg mögött az egyik madarat.

Joseph Cornell
NYC, 3708 Utopia Parkway

MARCEL

Kedves Marcel Duchamp,

Már az előző levelemben is el akartam mesélni, miért vonzódok annyira mindenféle szárnyas lényhez: bogarakhoz, denevérekhez, de főleg a madarakhoz. A harmincas években nem messze tőlünk, a Coney Islanden volt egy állatkereskedés. Nem igazán szeretem az állatokat, de egyszer döbbenten álltam meg az üzlet előtt. Odabent az egyik madár hangosan rikácsolta a nevemet. Percekig döbbenten álltam, mint később megtudtam egy vörös ara papagály (*Ara macao*) előtt. A kereskedő rá akart beszélni, vásároljam meg a madarat, Jobb helye volt neki ott. Inkább minden nap betértem az üzletbe. Később az ara egy jóshoz került, a jövődöbelik nevét mondta el a naiv klienseknek. Miután már a harmadik nevet krákolta nekem, akkor elmondtam a jósnak, hogy igazából a madár miatt vagyok itt.

Joseph Cornell
NYC, 3708 Utopia Parkway

Lesi Zoltán (1982): költő. Legutóbbi verskötete: *Merül* (JAK+Prae.hu, 2014). Bécsben él.

D U C H A M P